

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tóth Éva ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Szabó Izabella ügyvéd által képviselt alperes ellen, vételárelőleg visszafizetése iránt indított perében, a Pest Megyei Bíróság 2007 december 5. napján meghozott, 22.P.20.204/2007/18. számú ítélete ellen, az alperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését pedig a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, az első fokú perköltség összegét 120.000 (százhuszezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 6.000 (hatezer) forint másodfokú részperköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével 8.000.000 Ft és kamatai, valamint perköltség megfizetésére és a kereseti illeték megtérítésére kötelezte az alperest. Tényként állapította meg, hogy a felek a közöttük létrejött adásvételi szerződést felbontották, az alperes azonban az erre irányuló kötelezettségvállalása ellenére, a felvett 8.000.000 Ft vételár előleget nem fizette vissza a felperesnek. Az elsőfokú bíróság a vételár előleg visszafizetésére a Ptk. 319. § (3) bekezdése alapján kötelezte az alperest. Kifejtette, hogy az alperes csupán jelezte beszámítási kifogás előterjesztése iránti szándékát, azonban annak joghatályos előterjesztésére nem került sor.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak részbeni megváltoztatását, a marasztalás 600.000 Ft-tal való leszállítását és a perköltségnek 50.000 Ft-ra mérséklését kérve. Fellebbezésében beszámítási kifogásként használati díj iránti igényt támasztott a felperessel szemben. Arra hivatkozott, hogy a felperes a lakást még a szerződés felbontása után is használta, mely ellenérték nélkül maradt. Beszámítani kért követelésének jogalapja az elsőfokú eljárásban sem volt vitás, és a felperes havi 60.000 Ft erejéig elismerte azösszagszerűséget is.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult. A másodfokú bíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy a beszámított követelést nem ismeri el. Ezért a beszámítási kifogást meg nem engedhetőnek minősítette, és kérte annak elutasítását.

A Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az első fokú ítélet marasztaló rendelkezése 7.400.000 Ft és kamatai, valamint 50.000 Ft perköltség erejéig.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés részben magalapozott.

Az alperes a per fő tárgya tekintetében beszámítási kifogására alapozta fellebbezését.

A Pp. 247. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha azt az ellenfél elismeri, vagy ha a beszámítani kért követelés az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően járt le.

Az alperes az elsőfokú eljárásban beszámítási kifogást nem terjesztett elő. Erre a felperes elismerő nyilatkozatot sem tehetett. A fellebbezésben - a már az első fokú tárgyalás berekesztését megelőzően lejárt követelés iránt - előterjesztett beszámítási kifogást a felperes nem ismerte el. Ezért az idézett rendelkezés alapján nem volt helye a fellebbezési eljárásban beszámítási kifogás előterjesztésének.

Az alperes fellebbezésében alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi képviselő által kifejtett képviseleti tevékenység mértékéhez képest eltúlzott összegben állapította meg a perköltséget. Bár az elsőfokú bíróság a 32/2003. IM rendelet keretei között határozta meg a perköltség mértékét, azonban nem volt figyelemmel arra a körülményre, hogy a felperes képviselője csupán a fizetési meghagyás iránti kérelem nyomtatványát töltötte ki, szűk egyoldalas keresetlevelet szerkesztett és egy tárgyaláson jelent meg.

A felperest megillető perköltség mértékének meghatározásánál az eljárás időtartamára, az ügy megítélésének bonyolultságára, továbbá ezekből következően a jogi képviselő által kifejtett jogi képviseleti tevékenység nehézségére és időigényességére, valamint a pertárgy értékére egyaránt figyelemmel kell lenni. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ennek során az előbbi körülményeket indokolt nagyobb súllyal figyelembe venni, mint az utóbbit. Ezért a 32/2003. IM rendelet 3. §

(6) bekezdése alapján indokolt a munkadíj mérséklése. Az ítéltábla a felperes képviseletével felmerült költségeket a fenti körülmények mérlegelésével 120.000 Ft-ban állapította meg.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, míg a perköltség vonatkozásában részben megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése csupán olyan kérdésben vezetett részben sikerre, amely a perérték számításánál figyelmen kívül marad, ezáltal pervesztesnek tekintendő. Ezért a Pp. 239. § utaló szabálya folytán a fellebbezési eljárásban is irányadó 78. § (1) bekezdés alapján a felmerült kiadásait magának kell viselnie, továbbá köteles megtéríteni a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét.

Budapest, 2008 október 8.

Dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke Dr. Németh László s. k. előadó bíró Dr.
Szücs József s. k. bíró
A kiadmány hitelül: Gosztola Edit Erzsébet tisztviselő